

[Udenrigsministeren]

overordentlig uheldig for de pågældende. Der er tale om et ekstraordinært bidrag til FN's børnefond, UNICEF, hvor vi i en år-række har været tilbageholdende med at yde bistand, og hvor vi ved at man står over for et af de alvorligste problemer i udviklingslandene overhovedet, nemlig at bistå et meget stort antal børn i en vanskelig social og uddannelsesmæssig situation.

Videre er der et aktstykke i den forbindelse, som skal sikre bistand til det arbejde, det internationale Røde Kors udfører for nødstedte ofre for konflikten i Zimbabwe, altså i Rhodesia. Der er tale om en bistand, der udføres inden for landets grænser, Røde Korsbistand til flygtninge og folk, der er brudt op fra deres landsbyer og har bevæget sig ind til de større byområder, hvor de ikke har nogen erhvervsmuligheder og derfor er i den største menneskelige nød. Endelig er der bistand til ofrene for den store oversvømmelseskatastrofe og katastrofe med misvækst i Vietnam – en katastrofe, som betyder, at ca. 4 millioner mennesker har måttet forlade deres nuværende eller tidligere bopæl. Det ønsker man altså også drøftet her.

Fremskridtspartiet spørger i sin grundelse for forslaget til folketingsbeslutning om det hensigtsmæssige i bistandens anvendelse og inddrager også her spørgsmålet om bistand til lande, der overtræder menneskeretigheder eller har indre stridigheder. Jeg vil godt sige, at det har jo i mange år været et bærende princip for dansk udviklingsbistand, at vi yder bidrag til internationalt hjælpearbejde efter behov uden hensyntagen til modtagerlandenes øjeblikkelige styre og politiske system. Hjælp af denne karakter kanaliseres i høj grad gennem internationale organisationer, og de har alene det formål at lindre nøden for mennesker, der er kommet i en katastrofetilstand som følge af naturbegrundede katastrofer eller menneskeskabte katastrofer i udviklingslandene. Vi fastlægger altså ikke bistanden ud fra politiske overvejelser. Den ydes ikke som en støtte til bestemte regeringer eller til bestemte politiske bevægelser. Den ydes alene som en bistand til de mennesker, der er i en katastrofal situation.

Derudover er der en gruppe aktstykker, 8, som vedrører forskellige udviklingsprojekter. Jeg må nok sige, at den fremstilling, der gives heraf i de meget kortfattede bemærkninger til beslutningsforslaget, har undret mig

lidt. Man taler om det hensigtsmæssige i at yde støtte til pigerealskoler i Tanzania uden at give nogen nærmere begrundelse for, hvad det aktstykke egentlig går ud på, og man taler om støtte til skovbeplantning m. v., idet man overser, at der i »m. v.« ligger langt mere end skovbeplantning. Der ligger jordforbedringsarbejder og dræning, og hvad ved jeg. Jeg synes nok, man i bemærkningerne forsøger at fremstille det som en lille smule latterligt.

Der er tale om 8 meget seriøse udviklingsprojekter. Vi støtter Verdenssundhedsorganisationens særlige program for bekæmpelse af tropesygdomme. Vi er med til at etablere en sukkerfabrik i Vietnam – noget, der i parentes bemærket også kan have betydning for dansk erhvervslivs eksportmuligheder af udstyr m. v. Vi støtter udbygning af skolevæsenet i Tanzania, og når der er tale om pigerealskoler, vil jeg godt sige til forslagsstillerne, så hænger det desværre sammen med, at netop kvinderne har en utrolig dårlig uddannelsessituation i en række lande, også i Tanzania. Det er den, der i særlig grad skal forbedres.

Endelig er der en gruppe på fire aktstykker. De vedrører ydelse af statslån til Bolivia, Bangladesh, Moçambique og Sri Lanka, altså det tidligere Ceylon. Det, som er fælles for disse fire aktstykker, er, at disse lån ydes under den forudsætning, at de pågældende lande bruger midlerne til at købe danske varer, danske maskiner og danske tjenesteydelser. Her har vi altså med en bistandsform at gøre, som giver de pågældende lande en mulighed for at udvikle sig, og som samtidig kommer dansk erhvervsliv til gode, fordi det åbner eksportmuligheder. Modstanden herimod har undret mig lidt, da fremskridtspartiet jo i sit andet forslag til folketingsbeslutning om udviklingsbistanden ønsker netop den form for udviklingsbistand forøget. Her ønsker man den altså begrænset. Jeg har ikke helt forstået indholdet af denne del af forslaget.

Regeringen afviser disse forslag. Vi synes, de er helt urimelige. Der har gennem mange år været et solidt flertal i folketinget for, at vi skal yde vores u-landsbistand i overensstemmelse med FN's målsætning. Der er også, selv om der her i salen har været nuancer i tidens løb, stort set enighed om principperne for, hvorledes denne bistand skal ydes. De her fremlagte 16 bistandssager er et na-